

Arrest

nr. 277 707 van 22 september 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 april 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 juni 2022 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 24 augustus 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 april 2022 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382).

1.2. Op 26 april 2022 trof verweerder een beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf.

Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“naam : [A.]

voornaam : [A.]

geboortedatum : [...]2000
geboorteplaats: Marokko
nationaliteit : Marokko

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), om volgende redenen:

Op 19.04.2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. In het kader van deze aanvraag legde u de volgende documenten voor: een Oekraïense tijdelijke verblijfsvergunning geldig tot 31.07.2025 en een internationaal paspoort van Marokko geldig tot 11.07.2024.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is. Vermits u noch over de Oekraïense nationaliteit beschikt, noch kan aantonen dat u vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht werd afgegeven» valt u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 8 van het EVRM.

Hij betoogt als volgt:

“Overwegende dat iedere persoon recht heeft op respect voor privé en familieleven .

Overwegende dat verzoeker in België samenwoont met zijn tante haar man en de kinderen .

Dat zij dus als het ware een gezin vormen .

Nauwe verwantschapsbanden worden eveneens door het recht op eerbiediging van gezinsleven Beschermd . Zo werd er uitdrukkelijk door de rechtspraak een gezinsleven erkend tussen Ooms en tantes en neven en nichten .

De nauwe band bestaat indien de familieleden in een afhankelijkheidsrelatie staan of samenwonen .

Hier is aan beide voorwaarden beantwoord .

Verzoeker woont samen met zijn tante en haar gezin .

Hij is ook van hun afhankelijk .

Dit gezin staat financieel voor hem in .

Overwegende dat verzoeker in België hogere studies wenst te doen en daarvoor reeds is ingeschreven .

Dat hij daarvoor financieel afhankelijk is van zijn tante en schoonbroer.

Dat het inschrijvingsgeld dient betaald te worden en het studiemateriaal .

Zij vragen geen tussenkomst van het OCMW .

Zij wensen een prise en charge voor hem te ondertekenen .

De man van de tante werkt full time en heeft een behoorlijk komen van 2400 euro per maand .

De term gezinsleven moet ruim opgevat worden .”

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker niets inbrengt tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet valt onder de in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 genoemde categorieën van personen en daardoor niet in aanmerking komt voor een machtiging tot verblijf. Deze vaststelling blijft aldus overeind.

2.3. Wanneer een risico op schending van het respect voor het gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM.

2.4. Verzoeker wijst erop dat hij samenwoont met zijn tante, haar man en de kinderen, dat ze een gezin vormen en dat hij financieel afhankelijk van hen is.

2.5. In beginsel heeft de bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 94). Banden met andere gezinsleden dan die van het kerngezin of familieleden worden slechts gelijkgesteld met een gezinsleven in de zin van voormeld verdragsartikel indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) oordeelt in deze situatie zo dat *“de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden”* (EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36). De afhankelijkheidsrelatie moet aldus de gebruikelijke banden die tussen familieleden bestaan overstijgen.

2.6. In het administratief dossier zitten geen stukken die verzoekers betoog ondersteunen. Door bij het verzoekschrift louter een kopie van een identiteitskaart te voegen van een zekere J.K. toont verzoeker zijn beweringen niet aan dat hij alhier samenwoont met zijn tante, haar man en de kinderen, dat ze een gezin vormen, laat staat dat hij hiermee aantoont dat hij financieel afhankelijk van hen is.

2.7. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij alhier een beschermenswaardig gezinsleven leidt in de zin van artikel 8 van het EVRM.

2.8. Door in zijn verzoekschrift te poneren dat hij alhier hogere studies wenst aan te vatten en hiervoor al is ingeschreven, toont verzoeker niet aan dat hij alhier een beschermenswaardig privéleven leidt in de zin van artikel 8 van het EVRM. Dit wordt evenmin aangetoond door bij het verzoekschrift een e-mailbericht te voegen waarbij de bestemming een zekere J.K. is met een *“hotmail.fr”* mailadres en de afzender *“Admission HE2B admissions@gesetu.be”* is en dat niet meer dan een samenvatting (*“récapitulatif”*) bevat van de informatie die verzoeker zou hebben verstrekt voor zijn aanvraag tot toelating tot de ESI-school (*“l'école ESI”*) voor een Bacheloropleiding *“de spécialisation en sécurité des réseaux et systèmes informatiques”*.

2.9. Alleszins bevat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel waardoor ze hoe dan ook geen einde stelt aan welk gezinsleven- of privéleven dan ook. Een schending van artikel 8 van het EVRM blijkt dan ook niet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA